

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt II. De nonnullis spiritualibus imperfectionibus quas in superbiæ
materia admittunt incipientes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Quae res ut liquidius confiteret, & ut patet quam debiles sint incipientes isti in virtutibus, quas in ijs rebus quas dicta suavitate ille dii facile operantur, exercent, semper capitalia virtus percurrente, nonnullas ex plurimis imperfectionibus quas in quolibet eorum incurunt referemus. Unde perspicue patebit quam infantiliter isti operentur. Constatit præterea, quanta secum obscura nox (de qua immediate sumus actuti) adducat bona: cùm ab vniuersis imperfectionibus istis animam emundet, & repurget.

CAPUT II.

De nonnullis spiritualibus imperfectionibus quas in superbia maiestria admittunt incipientes.

Quoniam incipientes isti in rebus spiritualibus exercitijsque deuotis, ad res diuinæ ex se animum ad humilitatem flectunt. Lxx. 18. 11. sed se feruētes & sollicitos animaduertunt ex huiusmodi prōspero successu (quam res Diuina & Sanctæ, ex se ad humilitatem animum flectant) propter eorum imperfectionem, sāpe laborit illis quidam occultæ superbie ramus: ex quo prouenit, ut aliquam sui ipsorum operum que suorum satisfactionem & complacētiā concipient. Hinc etiam pullulat in eis pruritus quidam seu proclivitas vanissima de rebus spiritualibus coram alijs differendi; imo etiam interdum eas potius docendi, quam discendi, iudicando, & condemnando in cordibus suis alios, quos eo deuotionis modo conspiciens, quo ipi vellent, haud quaquam animaduertunt; imo etiam aliquando id quod sentiunt verbis effuriunt, similes hac in parte Pharisæo, qui Deum laudando, seipsum de operibus quæ faciebat, iacta-

bat, Publicanumque despiciebat. Huiusmodi hominibus crebrius cacodemon fieruorem addit, & ad ista similiaque opera perurget, ut hoc modo maiora in eis superbia & prælumpcio incrementa capiat. Optime siquidē nouit malignus quod vniuersæ virtutes ista & opera quæ faciunt, tantum abest ut aliquid illis prolinet, ut potius in virtutis hinc congettenda. Et eosque dementiæ horum nonnulli delabuntur, ut neminem alium præter leprosus probum videti vellent: unde etiam data occasione, verbis factisque alios improbant, eisque derrahunt, festucam in alieno oculo intuentes, trabeam verò in proprio non cernentes. Quid autem videſtūcam in oculo fratris tui, & trabeam in oculo tuo non vides: alienum culicem excolantes, proprium verò camelum deglutiens.

Interdum etiam cum eorum spirituales Magistri (cuiusmodi sunt Confessarij, & superiores) illorum spiritum vivendi que rationem improbant (res enim huius ab eis magni fieri, laudarique cupiunt) suum ab eis spiritum, minime intelligi iudicant, vel certe eos haudquaquam spirituales esse arbitrantur, quandoquidem ei non suffragantur, neque se accommodant. Hinc etiam confessum alium, qui eiusdem sit cum ipsis sententia, & cui interiora sua aperiant, expetunt & inquirunt: ut plurimum enim de spiritu sui rebus cum illis agere cupiunt, quos eas magni penseros laudaturosque existimant. Ab eis vero, qui eas ut illos ad rectum securumque iter renovare possint nibili faciunt, tanquam ab ipsa morte abhorrent; in aliando eos exos habent. Ex nimis sui ipsorum prælumptione, multa solentisti sibi agenda proponere, modica tamen præstare.

Nonnunquam etiam ab alijs suis spiritum, & deuotionem agnoscere peroptant: quam-

quam ob causam exteriora motuum, superiorum aliarumque ceremoniarum indicia produnt, interdum quoque solent in publico potius, quam in occulto, raptus aliquos seu mentis excessus pati, quos etiam promovet dæmon; gratumque illis est, ab alijs id agnoscere, quod ipsi tantoperte concupiscunt. Plures ipsorum intimam Confessariorum amicitiam, & familiaritatem ambiunt: vnde innumeræ illis oriuntur inuidentiae & inquietudines. Peccata sua nudè clareque aperire erubescut, ne forte à Confessariis suis minoris fiant; vnde & varijs ea colorant modis, ne adeò improbi appareant: quod tamen potius est eis ipsos excusat, quam incusare. Non nunquam alium Confessarium querunt, cui mala sua pandant, ne prior ille aliquid eis mali inelle, sed omnino probos esse arbitetur: vnde etiā bona sua libētius semper dicunt, & aliquando huiusmodi verbis vntur, quæ plura & maiora ea esse significant, quam in rei veritate sint, ad minusea perfecta videri desiderant: cum tamen maioris esset humilitatis (vt iam dicimus) res suas diminuere, nihilque tale preferre, vnde vel ipse, vel quispiam alius, alius eos momenti posset existimare.

Nonnulli etiam istorum parui faciunt suos defectus: interdum autem nimis ex eo, quod in illos labantur affliguntur, si iam sanctos esse debuisse existimantes, vnde & sibi ipsis impatienter irascuntur: quod certe insignis est imperfectionis. Crebro apud Deum anxijs precibus instant, vt eos à suis imperfectionibus, defecibulque liberet, quod, vt molestiam, quæ ex illis nascitur euadant, potius faciunt; quam Dei ipsius intuitu: non animaduertentes miseri, quod si Deus illum votis annueret, maiori fortassis superbia intumescerent. Illibente: & iniusti alijs laudant, ab alijs vero laudari cupiunt;

& interdum etiam aliorum laudes aucepantur: qua in re similes sunt virginibus fatuis, quae cum extinctas haberent luas lampades, oleum aliunde quærebant. *Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguntur.* Matt. 25. 13.

Quidam istorum in huiusmodi imperfectiones in gradu intensō corrunt, & per illas in grauia mala; nonnulli vero in minus intensō; quidam autem primos duntaxat earum motus, vel paulo amplius sentiant, vixque aliquis istorum incipientium reperitur, qui feruoribus istis durantibus, in aliquid istorum non impingat.

Incipientium qui ad perfectionem tendunt

At illi qui in hoc statu perfectius graduntur, diuersa admodum ratione, ac cum differenti spiritus temperamento vivunt; non mediocriter siquidem in humilitate proficiunt, non solum opera sua *proprietatis* nihil faciendo, sed etiam sibi ipsis modice *modus* admodum satisfaciendo, vniuersos alios multo se meliores existimando, vnde & solent illis sancte inuidere, Deo sicut ipsis faciunt, inferire peroptando. Quo enī majori feruore inardescunt, & quo maiora patrunt opera, suauioribusque in illis perfruuntur delitjs; (cum humiles sint) eò amplius, quantum honoris & obsequij mereatur Deus, quamque exiguum sit omne illud, quod ipsis causa faciunt, agnoscent: vnde & quo maiora præstant, eò minus sibi ipsis satisfaciunt. Tot enim actanta, amore ipsis stimulante, propter eum efficere vellent, vt vniuersa quæ agunt nihil illis esse videantur: quæ solicitude amoris tantoperè eos brevi tempore vrgit & occupat, vt nunquam, si alijs quidpiam boni faciant, vel non faciant animaduertant; quod si animaduertunt, hoc fit (sicut diximus) multo eos se meliores existimando. Hinc fit, quod cum se ipsis paruipendant, ab alijs etiam parui fieri, resque suas diminuiri ac despici percipiunt.

B b 3 Et

B.

annis
Crucisopera
ystica

NT

124

Et quod plus est, quamuis eas, quispiam magni facere & laudare velit, nulla illi ratione fidem accommodare queunt: minusque ac peregrinum eis videtur, sua bona prædictari.

Huiusmodi homines magna cum ani-
mi tranquillitate & demissione , à quo-
cunque qui eis prodeste possit, instrui cu-
piunt : qua in re non mediocriter ab ijs,
de quibus nuper sumus locuti distant;
ipso enim omnes docere vellent , imo si
quando ab alijs se edoceti animaduer-
tant, ipsimet ex ore loquentis verba ra-
pient ; tanquam qui iam id pridem no-
gerant.

At hi de quibus in præsenti agimus,
plurimorum à cuiusquam instruzione , ac
magistri officio abhorrent. Paratissimi
etiam sunt, si iubeantur aliud ab eo quod
tenent , iter modumque vita arripere:
nunquam enim le aliqua in re recte agere
arbitrantur. Dum alios laudibus euehi
audiant , misericordias ostentantur, indeque lo-
lum , quia sicut ipsi Deo non inferuntur
affliguntur. Ad res suas recensendas mi-
nime proni sunt: tantopere etiam eas des-
picunt , vt etiam suis spirituibus magi-
stris eas verbis aperire erubescant; viden-
t enim illis eiustmodi esse, quæ ne verbis
quidem tñseri dignæ sint. Optant po-
tius defectus peccataque sua propalare,
vel certe taliter res suas aperire, vt non ap-
pareant actiones virtuosæ, vnde etiam
magis ad animam spiritum q; suum com-
municandum ei , qui minoris res suas fa-
ciat propendit; quod certe spiritus sim-
plicis, puri, ac veracis proprium est. Deo-
que non mediocriter acceptum. Cum
enim in animabus istis humilibus sapien-
tia spiritus conatu retinetur, cōfessim illas ac-
thetas suos recordendos, mala verò fo-
ras expellenda, mouet & inclinat. Con-
fert quippe humilibus D & V s hanc gra-

tiam, cum cæteris simul virtutibus: quem-
admodum superbis eam denegat.

Libenter isti, vel cordis sui languinem, Quæcunq;
fugato
humiliat
in impo-
fatu
lacione
ei qui D^eo inferuit præberent, & quan-
tum in eis est, ut illi ab omnibus feruatur,
laborant. Cum in imperfectiones labu-
tur, humiliiter & cum quadam spiritus re-
neritudine amoroſoque D^es in amore fe-
ipſos ſuſtinent, ipli bonitati confidendo.
Verum animas, quæ in luis primordijs
hoc perfectionis modo gradiuuntur, ex-
iftimo (ut dictum eſt) eſſe pauciores, imò
admodum paucas: fatis quippe nobis eſ-
ſet, ſi in contraria mala non ruerent. Hanc
enim ob causam (vi poftmodum dicturi
ſumus) eos quos ab omnibus imperfe-
ctionibus iſtis D^evs repurgare vult, in
obſcura collocat nocte,

C A P V T III.

De imperfectionibus, quas incipientium non nulli, in secundi capituli vitiis, Avaritia yidelicer materia spiritualiter loquendo, incurre solent.

Multo etiam incipientium istorum, non leui interdu anaritia spirituali laborant. Vix enim illos videoas, eo quod a Deo acceperunt spiritu contentos, qui etiam non mediocriter affliguntur & conqueruntur, quia eam quam in rebus spiritualibus cuperent consolacionem, haudquam reperiunt. Multitudinum nunquam audiendis consilijs, spiritualibusque praecepsis exemplentur, pluresque habent & euoluunt libros, qui de huiusmodi rebus agunt. & plus hat in se temporis, quam in recte operando infinitum, nulla interim pefca & mortificationis & paupertatis spiritus, cui studere debe-